

Udvalget kan ganske tiltræde de Betragtninger, der i det faglige Færdselsudvalgs Betænkning blev anført til Støtte for Reglen om Hovedfærdselsaarens Forkørselsret. Det fremhæves i Betænkningen rigtigt, at det bør tilstræbes, at de Færdselsregler, der gives, er i størst mulig Samklang med de Principper, som Færdselen naturligt indordner sig under, at det utvivlsomt er i Overensstemmelse med Færdselens Natur, at Trafikken paa Hovedfærdselsaaren skal kunne foregaa hurtigt og nogenlunde uhindret, og at det ligeledes er naturligt, at den, der kommer fra en Sidevej ind paa en Hovedvej, kører langsomt og forsigtigt ind paa Hovedvejen. En Regel om Forkørselsret for Trafikken paa Hovedfærdselsaaren vil følgelig være i god Overensstemmelse med Færdselens Natur.

Indførelse af Forkørselsret for Hovedfærdselsaaren vil efter Udvalgets Mening utvivlsomt medføre en Nedgang i Antallet af Færdselsulykker i Gade- og Vejkryds allerede paa Grund af den klare og med Færdselens Natur stemmende Krydsningsregel, som Nyordningen, støttet af den rette Afmærkning, vil give. Men ogsaa i andre Henseender vil Nyordningen fremme Færdselssikkerheden. Paa Hovedfærdselsaaren vil Færdselen kunne foregaa med jævner Fart end før, idet den nu paakrævede og for den bagved kørende Trafik uheldige og farlige Ændring i Hastigheden eller pludselige Opbremsning, hver Gang en Sidevej passerer, undgaas.

Under den gældende Ordning maa den kørende idelig have Opmærksomheden henvendt paa den fra Sidevejene, navnlig fra højre, opdukkede Færdsel, hvad der til en vis Grad vil aflede hans Opmærksomhed i Forhold til Færdselen paa den Vej, ad hvilken han kører. Der ligger heri et Faremoment, som i væsentlig Grad borttages ved den foreslaaede Nyordning. Denne vil fremdeles medføre, at der vil være mindre Anledning end før til at holde ind i Vejens eller Gadens Midte, og Færdselen kan forventes at ville finde sit naturlige Leje i højre Vejside til Fordel for Trafikken i begge Retninger paa Hovedvejen. Det kan endelig til Støtte for Reglen anføres, at den vil lette Bestræbelserne for Gennemførelsen af en mere lydøs Færdsel, idet Signalgivning ved Kørsel forbi Sideveje almindeligvis kan undlades.

Det vil næppe kunne undgaas, at Reglen medfører en Forøgelse af Gennemsnitshastigheden paa Hovedvejen. Faren for Sammenstød i Vejkrydsene vil dog ikke herved forøges, idet den netop vil blive afbødet ved den nye Krydsningsregel, der i Forbindelse med den paatænkte særlige Afmærkning paa Sidevejene vil virke som en meget kraftig Advarsel til Færdselen fra disse imod uforsigtig Udkørsel paa Hovedvejen. Iøvrigt vil den stigende Tæthed i Trafikken navnlig paa Hovedfærdselsaarene i højere og højere Grad gøre det ønskeligt, at Trafikken kan afvikles lettere og jævner.

De Betæneligheder, der maatte kunne gøres gældende af Hensyn til Færdselen fra Sidevejene, har næppe Vægt. Den nye Regel tvinger i Virkeligheden kun denne Færdsel til at køre paa en saadan Maade, som den allerede i Kraft af naturlige Regler bør køre. Den Indvending, at det vil kunne blive vanskeligt for denne Færdsel at komme ind paa eller over Hovedvejene, er mere af teoretisk end af praktisk Art. Skulde der i et Vej- eller Gadekryds paa Grund af Trafiktætheden eller af andre Aarsager opstaa Vanskeligheder, vil man alligevel være nødt til at træffe trafikregulerende Foranstaltninger, f. Eks. Indretning af Rundkørsel.

Udvalget maa i det Hele mene, at Reglen om Hovedfærdselsaarens Forkørselsret gennemført i det Omfang, hvori trafikale Hensyn tilsiger det, giver en klar og naturlig Færdselsregel, til hvilken der er knyttet afgørende Fordele, og som efter Udvalgets Skøn vil bevirke en Nedsættelse af Antallet af Færdselsulykker, særlig i Gade- og Vejkryds.

De Hovedspørgsmaal, der frembyder sig, naar man principielt har besluttet sig til at fravige den almindelige Højre-Forkørselsregel, er dels Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning man skal indføre den nye Regel, dels Afmærkningsspørgsmaalet.